

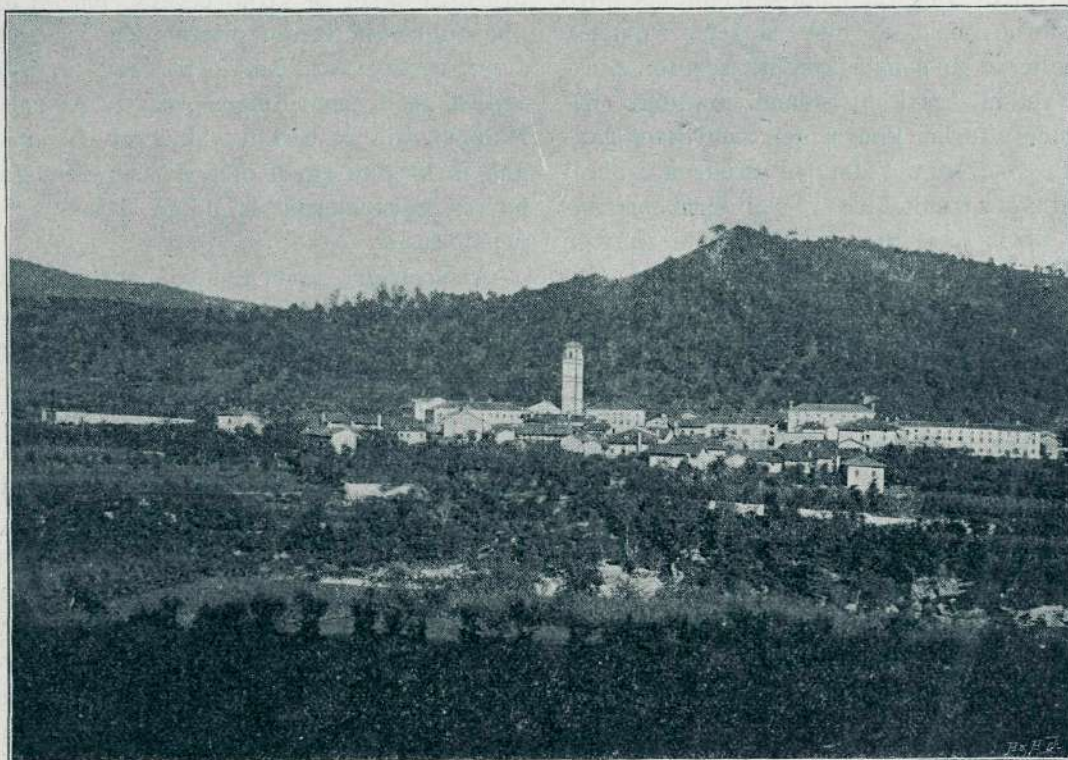
kakem laškem mestu, toliko finega, laški kramljajočega občinstva poseda po gostilnah, suče se po plesiščih, goni se gori in doli in prodaja zijala po trgu.

Sploh se ta šempeterski shod (po beneški slovenščini „senjàn“, po furl. „sagra“) prišteva najživahnejšim v provinci; a sedaj nekako propada.

Pogorskemu Slovincu se zdi čudno v taki gneči, ne more se sprijazniti z nenavadnim občinstvom, čegar govorice ne raz-

ume; zato pa takoj popoldne izpije svoj kozarec vina, kaj prigrizne, kaj malega nakupi in se polagoma pobere med svojce. Ostane le bolj razvajena in srborita mladost iz bližnje okolice, da se nekoliko pokratkocasi in se zavrti po plesnih podih, in da se naposled, prevzeta od vinskih duhov, povrne domu pojoč v pozno noč ali v rano jutro drugega dne.

Ko si se, dragi Slovenec, dobro nagledal malega a prijaznega Šempetra in si se tudi



Šempeter Slovenov na Laškem. (Od Nadiže.)

Fot. Malignani.

slučajno oglašil pri vrlem, izredno gostoljubnem in narodno zavednem župniku, nadaljuješ svojo pot po krasni in precēj široki dolini proti severu.

Pod cesto nizko na levi imaš ozko polje in za njim na kraju Nadižo. Takoj za vodo se dvigajo polagoma hribi, obrastli s kostanjem in z drugim vsakojakim drevjem. Ob njih vznožju pelje od Brnasa naprej mala cesta vsporedno z ono, po kateri potuješ. Na desni pa, vzvišeno kakor je cesta, imaš

zopet ravno in prostorno polje, lepo obdelano, nasajeno s trtami in murvami, ker okoli Šempetra se pridno goji tudi sviloreja. Za poljem se počasi dvigajo in vrstijo lepi, solnčni hribčki z vinogradi in s kostanjem.

Tu in tam po dolini blizu in daleč, na desni in levi, v podnožju gorice in v hribih se ti prijazno smehljajo naproti izmed bujnega zelenja male vasi in posamične hiše; cerkvice in zvoniki se ti blestijo na vzvišenih prostorih. In kako lepo je na večer,